

hjemmebesøg, være særdeles godt klædt på rent fagligt vedrørende demenssygdommen, for ellers forsvinder ganske meget af ideen med de forebyggende samtaler. I det hele taget skal vi være meget opmærksomme på, at der foregår relevant efteruddannelse. Der sker jo heldigvis meget i vidensopbygningen om sygdommen, og den viden må være relevant for såvel læger som plejepersonale, både i behandlingen og i forebyggelsen.

Afslutningsvis vil jeg godt påpege, at demens jo ikke kun er noget, som rammer gamle mennesker. Der findes demente, som er i 50'erne eller endnu yngre, og derfor er det vigtigt for Socialdemokraterne, at der findes tilbud til denne gruppe demente, som helt givet har nogle anderledes behov. Demente er ikke en ensartet gruppe, som alle skal på plejehjem. De har krav på den værdighed, at de stadig er enkeltindivider, mennesker, borgere, som har forskellige behov for hjælp og støtte til sig selv og deres familie.

Else Theill Sørensen (KF):

Når et menneske oplever, at f.eks. ægtefællen får demens, er det ganske forfærdeligt for den rask. Mennesker, som selv har oplevet det, har fortalt mig, at det er som at miste ægtefællen, selv om denne stadig lever. To mennesker, der har levet et langt liv sammen, er pludselig i hver sin verden, og den smerte må være næsten ubærlig.

Når jeg tillader mig at tage udgangspunkt i de pårørende, er det for at understrege, at i Det Konservative Folkeparti mener vi, at det er meget vigtigt, at vi sideløbende med indsatsen for de demente ikke glemmer, at de pårørende står i en situation, som kan være meget svær at håndtere. Men de mennesker, denne forespørgsel nok handler mest om, er naturligvis de demente. Demens er en sygdom, en lidelse, som ikke kan helbredes – i hvert fald ikke endnu. Der er ganske vist medicin, som kan udskyde demensens udvikling, men altså ikke helbrede den.

Demens er en forholdsvis nyerkendt sygdom. Jeg husker, at vi omkring 1990 havde en høring her i Folketinget om demens, og jeg tror egentlig, meget få af os dengang var klar over, hvad det var for en sygdom, vi stod over for. Det er en af årsagerne til, at der har ophobet sig et udrednings- og behandlingsbehov. Selv om der i dag udredes omkring 10.000 personer om året mod bare 3.000 i 2001, er der et stadig voksende behov.

Kl. 21.35

Sundhedsstyrelsen udsendte i december 2001 en redegørelse med anbefalinger om tilrettelæggelsen af indsatsen vedrørende diagnosticering og behandling af demens, og de anbefalinger, Sundhedsstyrelsen har givet, er langt hen ad vejen implementerede i amterne. Men udredning er én ting, pleje og omsorg en anden. Det er vigtigt, at de demente og deres pårørende får kvalificerede sociale tilbud, når først diagnosen er stillet. I de første faser af demensen kan der være tale om aflastning, senere om, at det rigtige botilbud er til rådighed. Her har kommunerne fået bedre mulighed for at bygge flere og bedre almene ældreboliger, herunder plejeboliger.

Et helt særligt problem for demente, og igen måske især for deres pårørende og omgivelserne i det hele taget, er, at demente mister orienteringssansen med det resultat, at hvis de forlader deres bolig, kan de komme til at flakke hjælpeløse omkring og i allerværste fald dø af sult, tørst eller kulde. Det er en situation, som alle vist ønsker at undgå. Der er ikke nogen patentløsning på det problem, men det er et skridt i den rigtige retning, at magtanvendelsesreglerne er lempet, så der bliver bedre muligheder for at anvende alarm- eller pejlesystemer. Men hvilke midler men end vil bruge, er det væsentligt, at de bruges med værdighed og respekt.

Der har over en årrække været ført en offensiv demenspolitik, både af den foregående og af den nuværende regering. Mange flere demente bliver udredt, kommuner og amter arbejder mere målrettet sammen, og senest har kommunerne som nævnt fået bedre muligheder for at bygge egnede boliger, der tilgodeser de dementes behov. Men indsatsen kan blive endnu bedre, og det er baggrunden for, at Det Konservative Folkeparti sammen med Socialdemokratiet, Venstre, Dansk Folkeparti, Det Radikale Venstre og Kristeligt Folkeparti har udarbejdet det forslag til vedtagelse, som fru Pia Kristensen har fremsat på partiernes vegne, og som vi naturligvis kan støtte.

Villy Søvnald (SF):

Fra SF's side synes vi, det er godt, at vi får lejlighed til at diskutere dementes forhold. Det er også et godt tidspunkt at gøre det på, kan man sige, for forespørgslen falder jo tidsmæssigt sammen med forhandlingerne om den kommunale økonomi. Det er en meget relevant sammenhæng, for vi står jo i en situation, jeg tror vil være meget typisk, når den nuværende rege-